

PEDRA SECA



Xavier Gual

EMPRESARI @xaviergual

## ELS TRIBUTS I LA IDEOLOGIA

Tècnicament ens trobem en un intermedí entre una greu recessió econòmica que va començar al 2008 i la que anuncien alguns que està a punt de produir-se com a conseqüència dels fets polítics que estem vivint. Per tant, vist en positiu i segons els economistes que calculen les dades de tots plegats, som en una època de bonança (excepte per a algunes minories). Durant els anys de misèria econòmica per a molts, la majoria dels ajuntaments van passar per una tremenda inanició. Els van caure els ingressos de forma dramàtica a partir de l'aturada general de la construcció i han hagut d'administrar misèria, enormes dèficits, forats econòmics, crèdits per cobrir crèdits i manca de liquiditat. A poc a poc, els comptes els han anat sanejant i, excepte deshonroses excepcions, quasi tots han millorat. Sorprenentment, l'Ajuntament de Berga ha anunciat (amb una gràfica fotografia d'uns calaixos buits) que totes les factures històricament pendents havien quedat pagades. Ara només els queden els préstecs que hauran de satisfer durant una llarga temporada. L'èxit del govern berguedà actual s'ha de prendre com a exemple de gestió davant d'altres municipis com el de Moià, que fou depredat pels anteriors responsables.

Les administracions locals sobreviuen amb els diners que cobren als ciutadans o contribuents. Amb una obvietat, prenc centrar la qüestió en relació amb el moment de l'any en què som: apropant-nos al seu final i moment en què mentre les empreses fan els pressupostos per al pròxim exercici, als consistoris decideixen què faran amb els impostos, les taxes i els tributs per al 2018. Diferents noms per referir-se al mateix: els pagaments que cal afrontar per tenir en propietat un immoble, un cotxe o per la recollida de la brossa, entre molts altres conceptes. De fet, entre totes les càrregues fiscals, un ciutadà d'aquí ha de treballar mig any per pagar-los tots. Són, de mitjana, la meitat dels ingressos de tots nosaltres. Demà dijous, i per casualitat, tant a Berga com a Manresa es faran plens per decidir sobre la qüestió. Els berguedans sembla que se n'escaparan sense gaires sorpreses desagradables, però a Manresa preparen algunes clatellades sota un anunci retòric: «proposta d'actualització de tributs». Queda millor dir actualitzar que apujar, tot i que es tracta d'això. Els increments que s'anuncien són d'un 2,5% genèric, excepte l'Impost d'Activitats Econòmiques (IAE), que en queda fora, i l'11% per la taxa d'escombraries.



ARXIU/DOLORS CLOTET

Ple de l'Ajuntament de Berga, que demà tractarà els impostos del 2018

Déu n'hi do. Com és costum, es presentaran com un fet inevitable per equilibrar els ingressos amb les despeses. Els impostos són una forma ideològica de governar. És ideologia pura. Apujar-los en un concepte o en un altre indica sempre el sentit en què es vol governar. Si anem a fons de l'argument, es pot dir que mostren a favor o en contra de qui es vol administrar. Per exemple, si s'eleven tots igual amb uns imports fixos per a tothom, s'està afavorint els qui més tenen, o si es vol dir al revés, perjudicant els que menys tenen. Mantenir un import que grava les empreses sense variar, es pot interpretar com una acció

per afavorir les companyies privades i els autònoms davant de tots els altres ciutadans, que hauran de veure com altres càrrecs seran incrementats. És important tenir-ho en compte perquè moltes vegades tots aquests conceptes són una mica nebulosos i es presenten com a decisions tècniques. Són qualsevol altra cosa excepte això. La setmana passada fou el torn de Solsona, i tal com passarà a la capital del Berguedà, van optar per no augmentar la càrrega als seus administrats. Tot i que la CUP solsonina també va fer un acte d'ideologia respecte de l'Impost dels Béns Immobles (IBI) en posar a la consideració

del ple que es posés fi a l'exempció sobre les propietats de l'Església. Segurament, aquesta és una de les injustícies més grans en el capítol de contribució a l'erari que perviuen en l'actualitat. Les propietats eclesials no paguen impostos, a diferència de qualsevol altre propietari. És cert i és possible que algun lector hagi quedat sorprès. Pot ser acceptable que no hagin de pagar per una catedral, però no fer-ho respecte de pisos propis que han rebut en donació per part de fidels i dels quals treuen un profit en forma de lloguer és un greuge que s'ha d'eliminar amb urgència i arreu. Es faria justícia social i els ingressos pels serveis locals augmentarien sense necessitat de fer cap altra puja.

Si a algú li queda algun dubte respecte del que sostinc sobre les idees polítiques aplicades als diners que paguem als ens recaptadors, aquest final de mes les empreses paguen l'IVA. Corre per les xarxes una iniciativa que s'està escampant com l'oli, on col·lectius independentistes proposen demanar un ajornament general en el pagament (una opció perfectament legal) per estressar la recaptació que espera Montoro del trimestre passat. Si s'escampa la iniciativa, el ministre tindrà un disgust important.

TRIBUNA

Martí Saballs

DIRECTOR ADJUNT D'EXPANSIÓ



## «SUSPÈS»

Estem en suspens. De fet, hem suspès. Portem així dos anys de pèrdua de temps, de no dedicar els nostres esforços a sumar, en comptes de restar. Costa molt construir i és molt fàcil destruir. Catalunya és avui un dels llocs més insegurs d'Europa per invertir. Les empreses i bancs que han marxat addueixen aquesta raó, la inseguretat jurídica, per canviar

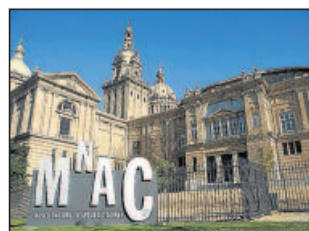
d'aires. Al pas que anem, l'empresa més gran de Catalunya serà «Escorxador Carles i Oriol, SL». Em sap molt de greu tot això perquè a Catalunya es viu bé, es vivia bé. Vam superar la crisi amb majúscules. Les empreses tornaven a créixer i es creaven llocs de treball. Des de fa dues setmanes s'ha parat tot. No només que les empreses més importants –i comencen a marxar pimes– sinó

**«Em sap molt de greu tot això perquè a Catalunya es viu bé, es vivia bé. Vam superar la crisi amb majúscules»**

que s'han aturat comandes i inversions. Ahir, dinant, un conegut que treballa al sector immobiliari em deia que de la nit al dia un fons que li havia assegurat sis milions per desenvolupar un polí-

gon al Vallès ha dit que no. Les ambaixades dels principals països estan demanant que no es viatgi a Barcelona. No és un lloc segur. Les reserves de turisme estan caient un 50% respecte a l'any passat segons va informar Foment del Treball. Òbviament, la suspensió –si es pot dir així– de la independència exprés feta per Puigdemont, és resultat del vertigen de la situació, del pànic i l'en-

fonsament a què estàvem anant. Molta gent es pensava que això de la independència seria una festa i que demà menjaríem tots gelat i bisbalencs de franc. Comencen a veure que el seu somni es frustra. Conec molta gent que vivia molt bé fins abans d'ahir i que ha començat a esgarriar-se. Alguns m'han preguntat, fins i tot, què fer amb els seus estalvis. Que trist.



Visita el  
amb  
Regió7

M<sup>N</sup>AC  
MUSEU NACIONAL  
D'ART DE CATALUNYA



Disposem d'entrades per visitar el Museu Nacional d'Art de Catalunya. Hi podreu veure les col·leccions residents del museu, d'art romànic, gòtic, renaixement i barroc, el llegat Cambó, art modern, la col·lecció Thyssen-Bornemisza, la de dibuixos, fotografia, numismàtica, gravats i cartells.

LLOC:  
Palau Nacional -Parc de Montjuïc



Passeu per les nostres  
oficines i obtindreu  
**DUES  
ENTRADES  
GRATUÏTES**  
per subscriptor.  
(Oferta limitada)